Hatodik üzenet

A Krisztus előtt lévő öröm és az előttünk lévő öröm

Igeolvasmány: Héb 12,2; Kol 2,15; Jel 19,7-9; Neh 8,10c

I. Az előtte lévő örömért Jézus, a hitünk Szerzője és Tökéletesítője, „keresztet szenvedett, nem tekintvén a gyalázatot" – Héb 12,2:

A. Az Úr szerette a gyülekezetet, és Önmagát adta érte – Ef 5,25.

B. A kereszten az Úr felajánlotta Magát mint bűnökért való áldozatot, sokak bűneit hordozva, a hívőkért bűnné tétetve, e világ fejedelmét kivetve és e világot kárhoztatva, valamint mint gabonamagot, a halálba esve az isteni élet felszabadításáért – Héb 9,28; 1Pt 2,24; 2Kor 5,21; Jn 12,24. 31.

C. A Kolossé 2,15 a Krisztus megfeszítése idején lejátszódó háborúskodást ábrázolja:

1. A megfeszítésekor Krisztus azon munkálkodott, hogy elvégezze a megváltást, és Isten az Atya azon munkálkodott, hogy elítélje a bűnt.
2. Ugyanekkor a fejedelemségek és hatalmasságok azzal voltak elfoglalva, hogy megpróbálták megakadályozni Istennek és Krisztusnak a munkáját – 15. vers.
3. A fejedelemségek és hatalmasságok gonosz angyalok, bukott angyalok, akik a Sátán alárendeltjei, és neki dolgoznak – Ef 2,2.
4. Miközben Isten elítélte a bűnt, a gonosz fejedelemségek és hatalmasságok jelen voltak, és nagyon aktívak voltak – a megfeszített Krisztus körül rajzottak, nagyon szorosan odanyomulva – Kol 2,15 [angol ford. alapján]:
   a. Ha nem nyomultak volna oda szorosan, Isten nem tudta volna levetni őket.
   b. A *levetve* szó [görög; Károli: lefegyverezve] azt mutatja, hogy a fejedelemségek és hatalmasságok nagyon közel voltak, olyan közel, mint a ruháink a testünkhöz.
5. A fejedelemségek és hatalmasságok levetésében Isten nyilvánosan mutogatta őket, megszégyenítve őket és győzelmet aratva felettük a kereszten – 15. vers.

II. Az előttünk lévő öröm az Úr Jézus, a Vőlegény, amint eljön a menyasszonyáért, aki elkészítette magát – Jel 19,7-9:

A. A menyasszony érettsége – 7-9. vers; Ef 4,13-15:

1. A testületi menyasszony készenléte a győztesek életben való érettségétől függ – Jel 19,7; Héb 6,1; Fil 3,12-15; Ef 4,13.
2. Amikor átformálódunk, az azt jelenti, hogy metabolikusan megváltozunk a természeti életünkben, míg érettnek lenni azt jelenti, hogy meg vagyunk telve az isteni élettel, amely megváltoztat minket – Héb 6,1.

B. A menyasszony épülete – Mt 16,18; Ef 2,21-22; 4,15-16:

1. Isten épülete nem más, mint Isten szívének a vágya és Isten megmentésének a célja – 1,5; 2Móz 25,8; vö. 1,11; 40,2-3. 34-35.
2. Az Úr helyreállító munkájának a célja Krisztust az életünkként és a mindenünkként helyreállítani, hogy felépülhessünk – Ef 3,8; 4,16.
3. Isten épülete a Háromegy Isten testületi kifejeződése – 1Tim 3,15-16; Jn 17,22; Ef 3,19b. 21.

C. A menyasszony igazságossága – Jel 19,7-9; Mt 5,20; 22,11-13:

1. A szubjektív igazságosságunkként Krisztus a Személy, aki bennünk lakozik, hogy egy olyan életet éljen értünk, amelyet Isten igazolni tud, és amely mindig elfogadható Isten számára – 5,6. 20.

2. Az életvitelnek, amely Istennel és emberrel szemben egyaránt helyes, Istennek kell lennie mint a kifejeződésünknek a mindennapi életvitelünkben – 2Kor 3,9; Ef 4,24; Kol 3,10.
3. A szentekből a szubjektív igazságosságukként kiélt Krisztus a menyegzői ruhájukká válik – Jel 19,8.
4. A Máté 22,11-13-ban szereplő menyegzői ruha a Krisztust jelképezi, akit mi kiélünk, és aki rajtunk keresztül kifejeződik a mindennapi életvitelünkben a felsőbbrendű igazságosságunkként – 5,20; Jel 3,4-5. 18.

D. A menyasszony szépsége – Ef 5,25-27:
1. A menyasszonyként a gyülekezetnek szüksége van szépségre; az Efézus 5-ben lévő szépség célja a menyasszony bemutatása [Krisztus elé állítása].
2. A menyasszony szépsége a Krisztustól származik, aki belemunkálódott a gyülekezetbe, és aki ekkor kifejeződik a gyülekezeten keresztül – 3,17a:
   a. A mi egyedüli szépségünk Krisztusnak a bensőnkből való kiragyogása.
   b. Amit Krisztus értékel bennünk, az Önmagának a kifejeződése.

E. Az Efézus 6. és a Jelenések 19. felfedi, hogy a gyülekezetnek mint a menyasszonynak ugyancsak egy harcosnak kell lennie Isten ellensége legyőzéséhez:
1. A szellemi hadviselés a Test ügye; mi egy testületi hadsereg vagyunk, amely Isten földi érdekéért vívja a csatát – 17,14; 19,14; vö. 2Tim 2,4.
2. Az Efézus 5-ben az ige a táplálást szolgálja, amely a menyasszony szépítéséhez vezet, de az Efézus 6-ban az ige az ölést szolgálja, amely lehetővé teszi, hogy a gyülekezet mint a testületi harcos részt vegyen a szellemi hadviselésben – 17-18. vers.
3. Krisztus harcoló Tábornokként fog eljönni az Ő menyasszonyával mint a hadseregével, hogy Antikrisztus ellen harcoljon Armageddonnál – Jel 19,11-21.
4. A menyegzői ruha – a belőlünk a mindennapi igazságosságunkként kiélt Krisztus – nemcsak arra tesz alkalmassá minket, hogy jelen legyünk a menyegzőn, hanem arra is, hogy csatlakozzunk a hadsereghez, hogy Krisztussal harcoljunk Antikrisztus ellen a háborúban Armageddonnál – Mt 22,11-12; Jel 19,7-8. 14.

III. „Jehova öröme a ti erősségtek" – Neh 8,10c [angol ford. alapján]:

A. A Nehémiás 8,10 szerint az Urunk öröme az erősségünk:
1. Ez nem azzal kapcsolatos, hogy nekünk erősségünk van; hanem, az Ő öröme fenntart minket – 1Thessz 5,16.
2. Az Úr örömének semmi köze a körülményekhez; Ő Isten akaratában örvendezett; öröm volt Isten akaratának ismerésében és cselekvésében.
3. Nem szabadna megpróbálnunk utánozni az Urat, hanem részesülnünk kéne az Úr örömében:
   a. Van valami, amit az Úr átadhat nekünk.
   b. Miénk lehet az Úr öröme; az Ő öröme lesz a mi erősségünk.

B. Az élete végén Watchman Nee azt mondta, a szenvedései közepette, „Fenntartom az örömömet" – *Watchman Nee—a Seer of the Divine Revelation in the Present Age*, p. 182.

C. *Fenntartom az örömömet* azt mutatja, hogy ő gyakorolta Pál apostolnak a Filippi 4,4-ben szereplő szavát: „Örüljetek az Úrban mindenkor."

D. Az Úr irgalma és kegyelme révén bárcsak mindannyian fenn tudnánk tartani az örömünket az Úr öröme mint erősségünk által.

© 2023 Living Stream Ministry